

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrť leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenemš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 81.

V Ljubljani, v četrtek 9. aprila 1896.

Letnik XXIV.

Katoliški shod v Celovcu.

Iz Celovca, dne 7. apr.

Nemško katoliško politično društvo je sklicalo za danes shod svojih somišljenikov v Celovec. Shod je bil nekako: majhen katoliški shod za Koroško. Udeležba je bila dobra, dvorana pri „Sandwirtu“ je napolnjena občinstva, v večini je bilo duhovstvo in kmetje. Povabilu odzvalo se je tudi veliko število Slovencev. Jih tudi primerno pozdraviti, je odbor menda — pozabil, ka-li?! Prišli so kot gostje tudi vrli govorniki z Dunaja. Zborovanje je vodil dež. posl. Huber.

Gosp. Podgorc je poročal na kratko o društvenem delovanju in njega uspehih v minulemu letu. Burno pozdravljen je govoril g. A. Trabert, sloveči katoliški časnikar o nalogi kat. časopisja in šibal početje judov. G. Kovač z Dunaja je v znanstvenem temeljitem govoru pojasneval upliv velikega kapitala na obrt, promet in uravnanje valute. — Krasen in nad vse izboren je bil govor g. prof. Gratl-a z Dunaja, urednika delavskega lista „Gerechtigkeit“. V navdušenih, izbranih besedah je govoril o političnih strankah. Zlasti je razvijal program krščanske socijalne stranke in zlasti zavrnil besedičenje nasprotnikov o „klerikalcih“. Dotaknil se je tudi narodnostnega vprašanja in ga z odkritosrčnimi, jasnimi in odločnimi besedami pojasnil s krščanskega stališča, da se z njegovimi besedami tudi mi popolnoma vjemamo. Burno odobravanje je sledilo krasnemu govoru.

Konečno so se sprejele tri resolucije, obrnjene proti lib. večini dež. zbora zaradi sklepov o veronauku na realkah, usmiljenih sestrah in volilnem redu za naš dež. zbor.

Shod je trajal tri ure in bode gotovo rodil uspeh za katoliško gibanje med koroškimi Nemci. In zato se sijajnega shoda tudi Slovenci veselimo. — Zvečer je živahen koncert, pri katerem se vrste razne napitnice in nagovori.

—rn—

Ureditev uradniških plač in profesorji.

(Dalje.)

Med „višjo“ in „nižjo“ plačilno stopinjo se dalje nikjer drugje ni razločevalo, ampak povsod so temeljne plače jednotne. Celo pri vseučilišnih profesorjih, pri katerih so se do sedaj razločevale tri stopinje v temeljnih plačah gledé na mesta (namreč 1. Dunaj, 2. Praga, 3. vsa druga vseučilišča), so po novem opustili to razlikovanje in uvedli jednako temeljno plačo vsem profesorjem na vseh visokih šolah. Isto velja o obrtnih šolah, kjer je za IX. činovni razred tudi jednaka temeljna plača, in sicer 1400 gld. A vrtu tega je učitelju na obrtni šoli še možnost dana, popeti se notri do VI. činovnega razreda! Samo na srednjih šolah in učiteljskih se hočejo uvesti superijorne in inferijorne učne moči in s tem tudi superiorni in inferijorni zavodi! Pa na učiteljskih naj bi se že razlikovalo med akademično izšolanimi profesorji in pa med onimi, ki so zaradi pomanjkanja pravih profesorjev iz ljudskošolskih učiteljev postali „profesorji“ — tako razlikovanje bi bilo pravično in umestno in bi dajalo zadoščenje onemu, ki je študiral leta in leta na vseučilišču, a moral sedaj služiti poleg jednakoveljavnega mu ljudskošolskega učitelja-profesorja — toda pri srednješolskih učiteljih nikakor ne gre delati take razlike, ko so vendar vsi jednaki.

Kako kričeča krivica se godi malomestnemu profesorju, se razvidi sosebno, ako se primerja njegova plača s plačo jurista. Vzemimo redki slučaj, ki je, kakor bomo videli pozneje, skoraj komaj možen, da postaneta filozof in jurist hkrati definitivni, jurist n. pr. sodnijski pristav, politični komisar itd., filozof pa pravi srednješolski učitelj. Recimo dalje, da ostane jurist 10 let v IX. činovnem razredu (pristav), 15 let v VIII. činovnem razredu (sodnik) in da se konečno popne samo še do VII. činovnega razreda (sodni svetnik), kar je v sedanjih okoliščinah pač možno vsakemu, ki je sicer normalno kvalifikovan. Zdaj pa primerjajmo plači malomestnega profesorja in jurista po vrsti službenih let.

	Profesor	Jurist	Jurist dobi:
1. službeno leto	1200	1400	več 200.
2. „ „	1200	1400	„ 200.
3. „ „	1200	1400	„ 200.
4. „ „	1200	1400	„ 200.
5. „ „	1200	1500	„ 300.
6. „ „	1400	1500	„ 100.
7. „ „	1400	1500	„ 100.
8. „ „	1400	1500	„ 100.
9. „ „	1400	1600	„ 200.
10. „ „	1400	1600	„ 200.
11. „ „	1600	1800	„ 200.
12. „ „	1600	1800	„ 200.
13. „ „	1600	1800	„ 200.
14. „ „	1600	1800	„ 200.
15. „ „	1600	1800	„ 200.
16. „ „	1900	2000	„ 100.
17. „ „	1900	2000	„ 100.
18. „ „	1900	2000	„ 100.
19. „ „	1900	2000	„ 100.
20. „ „	1900	2000	„ 100.

LISTEK

Skopuhov sin.

Povest iz življenja. Spisal Rajko E.

(Konec.)

V.

Izza gozdnatih holmov se radovedno vzdiguje široko lice bledega ščipa. In to lice gleda in gleda doli na prijazno ravan in pošilja svoje žarke tje v beli trg in jih pošilja v staro Zatišje.

Pa kaj je vendar opazil blede radovednež? — Opazil je starega svojega prijatelja Stempihčeta! Da, ta junak korakal je neokretno in nerodno po zapuščenih poti proti „Zatišju“ in v jednomer je čeljustal in blebetaril predse. Ta Gropa je bil čudna stvar. Imel ni nikoli pametnega posla. Lovil je polhe, miši in mačke in drl jih je in prodajal kože in dlako. Imel pa ni ničesar, ker je hitro vse zapil... bil je reven, reven kakor cerkvena miš, — pravcati siromak.

Zdajci se vspne suhi dolgin, da je bil videti dolg kakor fižolova preklja in s hreščečim glasom zapoje:

„Mačke drv, polhe cvrv,
Miš' loviv, žganje piv,
Zmirom kak' sold dobiv,
Dokler bom živ! —

„Ha, ha, ha! Ta pa ni narodna, ta! to je pa Gropa naredil! Gropa ne zna le polhov dreti, Gro-

zna tudi pesni peti! To pa, to! Gropa ni, kar si bodi. In poštenjak sem od nog do glave. Kar pridobim, pošteno vlovim. Danes pa grem v zatiški vrt polhom nastaviti; vem, da jih je dosti na jablanah. Stari Zatišnik je že odromal v krtovo deželo in kedo mi bo branil? Sicer je zdaj njegov sin tukaj, pa kaj meni mar njegov sin? V zobe mu povem, da ga to čisto nič ne briga, če jaz lovim polhe na njegovem vrtu. Saj zato je Bog ustvaril polhe, da jih lovijo pošteni ljudje! To pa, to!“

Tako je besedaril Gropa in kmalu je bil na Zatiškem vrtu. Urno je splezal na visoko jablan in pričel nastavljati pasti.

Mej tem pa je korakal po isti poti, kakor prej Stempiharjev Gropa, naš mladi, nesrečni prijatelj Lucijan. Kaj ga je pač prignalo v ta kraj, v katerem se mu je rodilo toliko gorje?

Videti je bil silno razburjen. Blazno so se mu blestele oči in obupen nasmeh zaigral mu je včasih krog blelih ustnic. Včasih se je tudi glasno zasmel ali pa je obstal in mrmral nerazumljive besede. Le tu pa tam si razločil pretrgane stavke: — Nesrečnega očeta nesrečni sin! — O moja mati! — O kako bi bilo vse drugače. — Vsi srečni, jaz srečen, tako pa vničen, zgubljen!“

Zdajci se divje zakrohota! „Ha, ha, ha... Ti tukaj? Oče? Tako bled? Kaj drgetaš in se treseš, kaj sučeš krvave oči in kažeš s koščenim prstom v črno knjigo, ki mi jo moliš v roko? Ha, ha, že vidim, hu-u-u! s krvjo je zapisano notri „očetov

greh! „Proč skopuh, proč pošast, — proč!“ ... in divje maha po zraku. Najedenkrat pa se nasmehne sladko in ljubeznjivo: „O Zorana, kaj hočeš?... vse je izgubljeno! Kaj mi pomaga tvoj mili pogled, ki ne more vtolažiti viharnega srca!“ — Zblaznel je.

Dospel je pred Zatiški grad. Naravnost hiti skozi glavni uhod po stopnicah v prvo nadstropje. Ali ima še ključke pri sebi? Da! Hitro odklene vrata in vstopi v prvo sobo. Tu popade nabasan samokres, ki je visel ob steni poleg drugega orodja in z orožjem v roki koraka mrmraje in smeje se po sobi.

Stempiharjev Gropa opazil je bil na svojem drevesu, da nekdo prihaja. Kar je mogel, napenjal je bil drobne oči in spoznal mladega Zatišnika. — Videl je bil, kako je mladi hitel v poslopje. Silna radovednost se ga polasti in tiho se splazi z visokega drevesa.

„Kaj neki žene mladiča v rojstno gnjezdo? Pa zdaj po noči!“ tako si misli in se splazi k poslopju. „Aha! Morda pa ima podobne muhe, kakor njegov stari? Kaj, ko bi tudi mladi hudiča izganjal? To pa, to! Saj jabolko ne pade daleč od drevesa! In kedaj se je še zmotil Stempiharjev Gropa? Ali se še spominjaš onega večera, Stempihče, onega večera, ko je copral oni starec. — Bog mu greh odpusti! In kako je počilo, kakor bi pištolo sprožil. In tisti maček — živ hudobec je bil, to pa, to!“

Gropa se tiho splazi po stopnicah. Se par stopinj — in gori je. Poslušaj in poslušaj. Vse tiho

	Profesor	Jurist	Jurist dobi:
21. službeno leto	2200	2200.	
22. " "	2200	2200.	
23. " "	2200	2200.	
24. " "	2200	2200.	
25. " "	2200	2200.	
26. " "	2500	2400	manj 100.
27. " "	2500	2400	" 100.
28. " "	2500	2400	" 100.
29. " "	2500	2400	" 100.
30. " "	2500	2400	" 100.

S 30. službenim letom dosluči profesor, jurist pa dobiva v 31. do 35. služb. letu po 2700 gld., v 36. do 40. letu pa po 3000 gld. Iz tega pregleda je razvidno, da postaneta plači profesorja in jurista še le v 21. službenem letu jednaki (2200 gld.), da je dotlej jurist že več dobil celih 3300 gld. in da je najvišja možna profesorska plača 2500 gld., jurista pa, ki naj pride samo do VII. razr., 3000 gld. Zajedno uživa sodni svetnik aktivitetne doklade VII. razreda, profesor pa le VIII. razreda.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. aprila.

Skupna ministerska posvetovanja, katera bi se imela vršiti v naslednjih dneh, so se radi bolehanja vojnega ministra Krieghammerja morala odložiti na poznejši čas. Vsled tega se vrše v Budimpešti poprej posvetovanja gledé obnovitve pogodbe z Avstrijo in se na to podajo ogerski ministri na Dunaj, koder se najprej nadaljujejo pogajanja gledé pogodbe, na to še le se vrše skupna posvetovanja o državnem proračunu za bodoče leto.

Šolstvo v Galiciji. Že opetovano smo v našem listu poudarjali, da je splošne bede mej gališkimi prebivalci v prvi vrsti kriva velika nemarnost v odgoji mladine. To misel v obilni meri potrjuje pred kratkim objavljeno poročilo o ljudskem šolstvu v Galiciji za leto 1895. V naslednjem povzamemo iz navedenega poročila le najvažnejše in značilne podatke. Galicija šteje nad 4 milijone prebivalcev, ki niso zmožni ne branja ne pisanja, 3000 občin je brez vsake šole, v 2000 občinah so zaprte vse ljudske šole, ker jim primanjkuje za šolo sposobnih učiteljev in nastavljenih je blizu 1000 učiteljev, ki nimajo nikake učiteljske preskušnje. 744.000 za šolo godnih in nadarjenih otrok je moralo v minolem letu ostati brez vsakega pouka, ker je manjkalo na dotičnih zavodih potrebnih učnih močij. Vsled tega se nikakor ni čuditi, da je gališko prebivalstvo tako daleč zaostalo v omiki in ravno vsled tega zabredlo v tako neznosno revščino, iz katere si ne znajo in ne vedo drugače pomagati, kakor z izseljevanjem, misleč, da jim bode v drugem delu sveta sreča milejša. Vsega tega so pa jedino le krivi oholi poljski žlahčiči in židovski kapitalisti, kateri se ne brigajo za ničesar drugega, nego da si polnijo žepe z žulji ne-

Najedenkrat pa počí gori v sobi tako silno, da se dolgin Štempihar strahu skoro zvrne po stopnicah. Votlo zatuli presilnega strahu. Še sliši, kako se v sobi nekaj prevrne, — potem pa teče, kar le more in beži naravnost v trg povedat, kaj je videl in slišal — — —

Kmalu nato so prišli sodnikovi iz trga v grad, gledat kaj je resnice na Štempiharjevem govoričenju. — Našli so nesrečnega Lucijana slonečega na stolu; pred njim na tleh je ležala prestreljena in raztrgana podoba njegovega očeta, ki je poprej visela na steni.

„Ha“, zakriči Lucijan, ko vidi ljudi pred seboj, „ali ga vidite morileca moje sreče? Uničil sem ga, nič več mi ne more škodovati“. In zopet poskoči in tepta podobo z nogami.

Sodnik pokliče par krepkih mož, ki primejo besnečega Lucijana. Kmalu nato oddrda z njim voz v bolnico glavnega mesta.

* * *

Lucijan je nekaj mesecev bival v bolnici na opazovališču. Polagoma se mu je duh zopet razjasnil; zapustil je bolnico in odšel zopet na vseučilišče. A učil se ni več. V njem ni bilo več potrebnih življenjskih sil. Hiral je in hiral in nedavno so naznanili listi mej vrsto umrlih v glavni bolnici tudi ime nesrečnega Lucijana, ki je v najlepših letih zapuščen umrl kot nesrečna žrtva očetovega greha in napačne vzgoje.

vednih tlačanov, katere bi najraje popolno ugonobili. Tu sem naj se ozre gališki rojak Badeni, kajti tu ima obilo in nujno potrebnega dela.

Južno tirolsko vprašanje. Sedanja Badenijeva vlada si mnogo prizadeva, da bi dosegla spravo mej nemškimi in italijanskimi deželnimi poslanci na Tirolskem in poslednjim omogočila sodelovanje v deželnem zastopu. Že pred otvoritvijo zadnjega deželnozbornskega zasedanja je predložila vlada južnotirolskim državnim poslancem načrt, po katerem bi se vstreglo italijanskim zahtevam. Obljubila jim je, da je pripravljena ustanoviti poseben oddelek v deželnem odboru tirolskem ter poklicati vanj tri italijanske poslance, katere pa morajo voliti tudi nemški poslanci. Vlada je dalje voljna namestiti posebnega glavarja za Trident s sedežem v Inomostu in konečno ustanoviti več okrajnih zastopov. Toda italijanski poslanci s temi ponudbami niso bili zadovoljni in so odbili sploh vsako nadaljno pogajanje. Grof Badeni se vendar ne da še ustrašiti in namerava povodom prihodnjega deželnozbornskega zasedanja obnoviti imenovana pogajanja. Pri posvetovanju, katerega so sklicali pred nedavnim imenovani državni poslanci, se je pa definitivno sklenilo, da vztrajajo tirolski Italijani pri svojih prvotnih zahtevah in dosedanji abstinenčni politiki. Ta sklep so naznanili tudi ministerskemu predsedniku.

Koburžan na potu v Petrograd. Kakor pred nekaj dnevi v Carigradu, tako se vrše sedaj v Petrogradu mnogovrstne priprave za „vredni“ vsprejem na carskem dvoru „priljubljenega odpadnika“ kneza Ferdinanda. Pri Odesi, kamor ga dovede turška ladija, bode stopil na rusko zemljo. Vprašanje pa nastaja, kaka čutila ga bodo naudajala, ko mu bode dano, po 19letnem boju gledati v obličje mogočnega ruskega vladarja. On sicer ne stopi pred njega kot uzurpator, kot koburški princ, marveč kot priznan vladar bolgarskega naroda. Toda zelo bi se motili, ko bi trdili, da je že dosagel zaželjeni cilj. S samim prekrstom sina Borisa še ni spolnjena brezmejna ruska zahteva, marveč knez Ferdinand mora položiti na oltar Rusije še nove težke žrtve bolgarskega naroda, ako hoče, da si pridobi popolno naklonjenost Rusije. Pogoji za popolno spravo Bolgarije z Rusijo obstojé v naslednjih dveh glavnih točkah: uvrstiti je potreba v bolgarsko armado z nova vse ubegle bolgarske častnike, in sicer v tisto vrsto, v kateri se sedaj nahajajo, in konečno odpraviti razlike, ki obstojé od leta 1872 mej rusko in bolgarsko narodno cerkvijo. Kar se tiče prve zahteve, je treba opomniti le na dogodke v Bolgariji pred begom imenovanih častnikov, ko je bil zavrtno napaden knez Aleksander in so ga tirali v noči 21. avgusta 1886 izvan bolgarskega ozemlja. Kaj vse čaka bolgarski narod in kneza samega, ako se povrnejo vsi znani Benderovi, Grujevi, Ivanovi et tutti quanti, si lahko mislijo vsi oni, katerim so znani takratni zločini. Popolno umljivo je torej, da se Bolgari in z njimi vred tudi knez Ferdinand ničesar bolj ne bojé, nego uresničenja imenovane zahteve. Še mnogo težja nego prva pa je druga zahteva, kajti že leta 1859 se je vnel hud boj, ko so se vršile le malenkostne izpremembe, kaj je še le pričakovati sedaj, ko se imajo odpraviti vse razlike, ki obstojé mej obema cerkvama. Takrat je že pietilo bolgarsko ljudstvo, da prestopi k latinski cerkvi, tembolj je pričakovati, da se obnové in mogoče tudi izvrše imenovane grožnje ob sedanji priliki. Mogoče, da ravno priprave za spravo mej Rusijo in Bolgarijo privedo Bolgare do boljšega spoznanja.

Vstaja na Kubi. V poslednjih dneh se je vršilo na Kubi več manjših bojev, v katerih imajo po španjskih poročilih zaznamovati vstahi več bolj neznatnih izgub. V jako vročem boju pri Matos so izgubili vstahi 17 mož ter več orožja in streliva. Poroča se tudi, da so v imenovanih bojih padli vstaški vodje Perico, Lucos in Cuerillas, ki se se dosedaj za vodjo Maceom najbolj odlikovali. Kakor navadno, se tudi tem španjskim poročilom ne more pripisovati nikake posebne važnosti, tem manj, ker popolno molče o izgubah na strani Španjcev, ki gotovo niso nepoškodovani odnesli peta z imenovanih bojišč. Kakor se vidi, nimajo imenovana poročila nikakega drugega pomena, nego da slepe španjsko prebivalstvo, ki mora vedno več žrtvovati za dolgo trajno in popolno brezplodno vojevanje. Vkljub temu pa, da noče španjska vlada objaviti natančnih poročil s kubanskega bojišča, je vendar s svojim zadnjim sklepom, da se odpošlje znova 40.000 mož na Kubo, dovolj jasno pokazala, da se nahaja v zelo

neugodnem položaju. Vsakdo pa lahko vidi, da Španjcem tudi ta korak ne bode mnogo koristil in to še posebno vsled tega, ker se nameravajo odposlati imenovane pomožne čete še le pričetkom jeseni. Vstahi imajo toraj dovolj časa, da ukrenejo vse potrebno do tedaj. Nov pogum jim je provzročil tudi najnovejši sklep obeh zbornic zveznih držav severne Amerike, ki bode pa tudi zelo ugodno vplival na vstaške zaveznike na celini, ki bodo s podvojeno močjo podpirali kubanske zatirance. Umevno je, da jih pri tem poslu tudi zvezna oblastva ne bodo več ovirala, kakor se je to godilo do sedaj. Iz navedenega moremo sklepati, da je Kuba za Španjce izgubljena, ako se ne izvrši kak nepričakovan preobrat.

Cerkveni letopis.

Iz Rima, 2. aprila.

V prvih stoletjih krščanstva bila je v Rimu pobožna navada, da so se duhovniki in verniki vseh mestnih fara ob raznih dnevih zbirali v tej ali oni cerkvi, kjer je po navadi papež pridigal in imel slovesno službo božjo.

Ti shodi so se imenovali „statio“ in so se obhajali zlasti vsaki dan o postnem času, o kvatrnih dnevih in o nekaterih poglavitnih gospodovih praznikih. Spomin teh štacij se nahaja ne samo v mašni knjigi, katere se mašniki pri daritvi sv. maše poslužujejo, kjer je za vsaki dan v postu zaznamovano, kje da je „statio“, marveč se ta spomin tudi še djansko ohranjuje.

Vsaki dan v postu je v kaki drugi cerkvi omenjena štacija, katera se obhaja s tem, da je dotična cerkev kolikor mogoče okrašena, da so na oltarjih izpostavljene v dragocenih posodah svetinje ali relikvije raznih svetnikov in da so po navadi odprti vsi znameniti prostori n. pr. sobe, v katerih so svetniki o svojem času živeli, kjer so bili mučeni, spodnje cerkve ali tako imenovani „sotterraneo“, nad katerimi so bile pozneje sedanje cerkve sezidane itd. V postnem času je tedaj najlepša prilika si te znamenitosti ogledati, katere videti je v drugih časih ali nemogoče ali pa vsaj bolj ali manj težavno.

To je nemara tudi vzrok, da je posebno o postnem času največ tujcev v večnem mestu, mej njimi so seveda dolgolični plavokodrasti Angleži primeroma najbolj številni. Toda ne samo tujci so, ki se te priložnosti poslužujejo videti znamenitosti rimskih svetišč, tudi domačini jih o takih dnevih mnogoštevilno obiskujejo in s tem spričujejo, da je Rim, akoravno zatiran od framasonske sile, vendar še v svoji korenini zdrav, da pravi Rimljani se še niso izneverili oni veri, za katero je ogromno število svetih mučnikov svojo kri prelilo. Sploh je opaziti da so o postnem času tudi pri drugih cerkvenih opravilih cerkve bolj obiskovane in da je precejšnje število onih, ki svojo velikonočno dolžnost opravijo.

Velikonočna spoved traja tukaj navadno od cvetne do bele nedelje, izjema bila je letos, ko se je po posebnem dovoljenju sv. očeta pričela na praznik Marijinega oznanenja. Clovek bi mislil, ker je čas tako kratko odmerjen, da mora pritisk k spovednicam velik biti, toda temu ni tako, ker se spovedanci tako razdelijo, da jih je v posameznih cerkvah sicer primeroma malo, skupno pa vendar le precej veliko.

Pomisliti je treba, da se v več nego 200 cerkvah ali kapelah v Rimu spoveduje, in da je v vsaki po več spovednikov vedno pripravljenih postreči pobožnim zahtevam.

Ravno to ogromno število cerkva je pa tudi vzrok, da so le o posebnih priložnostih precej polne, ob navadnih dnevih pa bi rekel, v primeri z našimi cerkvami na Slovenskem precej prazne. Častno izjemo dela zlasti v postnem času cerkev ali kapela svetih stopnjic „Scala Santa“, ki je blizu bazilike sv. Janeza v Lateranu. Sleherni petek, v velikem tednu pa vsaki dan ima toliko obiskovalcev, da je čuda. To pa niso samo priprosti ljudje, revno kmetiško ljudstvo, marveč je večinoma mestna imenitna gospoda obojega spola in vsake starosti, katera se ne sramuje z molekom v roki po kolenih plezati po 28 stopnjicah do „najsvejšega kapele“ ali „Sanctum Sanctorum“, da se vdeleži svetih odpustkov.

Teh stopnjic je pet vrst, in le srednje so prave semkaj prinešene iz Jeruzalema ter obdarjene z mnogimi odpustki. Ti odpustki so pa v postnem času tudi podeljeni dvojnimi stranskimi stopnjicami in to ravno zaradi mnogoštevilnega obiskovanja. Papež

Pij IX. je te svete stopnjice zadnjikrat obiskal 19. septembra 1870, tedaj dan pred, ko so laški poštenjaki se silo prodrli skozi „Porta Pia“ ter se Rima polastili; od tistega dne ni niti Pij IX. niti Leon XIII. prekoračil praga Vatikanske palače.

(Konec alédi.)

Socijalne stvari.

Kmečko vprašanje.

(Konec.)

9. Vse premalo se pri nas razpravlja p o s e l s k o v p r a š a n j e. Kdor s kmeti govori, bo zvedel, da je ravno to najbolj pereče. Iz dežele tišči vse v mesta in tovarne. Na kmetih v mnogih krajih poslov že hudo zmanjkuje, in tisti, ki so še, niso več taki, kakoršni bi morali biti. Starih ubogljivih, poniznih, zvestih, za gospodarja skrbnih poslov skoraj ni več, zdaj so posli ošabni in uporni, nezadovoljni, po užitkih in razuzdani prostosti hrepeneči. Vsaka plača jim je premajhna, vsaka jed preslaba, vsako delo pretežavno, vsaka beseda prehuda. Liberalni duh mesenosti, napuha in verske mlačnosti je obsedel tudi že posle. Proti temu zlu bi bila najboljša pomoč verska šola. Kadar se bo kmetška mladina spet izgojevala v strogo krščanskem duhu, smemo upati, da dočakamo tudi boljšo odraščeno mladino, bolj krščansko živeče hlapce in dekle. Pa še nekaj je potrebno: če od poslov zahtevamo, naj so pridni, pobožni, zvesti, potrpežljivi itd., potem moramo tudi mi za posle skrbeti, naj vedó, da niso na svetu zavržena para, temveč ljubljenci kmetovi. Zato se mora za posle skrbeti, kedar zbolijo in kedar se postarajo. Zdjaj naj posel zbolí, pošlje ga gospodar brž v bolnišnico, kjer se takemu ravno ne streže preuljudno. Ako pa posel čisto obnemore ali se postara, je popolnoma siromak. Podpora, ki jo od občine dobi, ni skoraj imena vredna. Prihodnjim kmetijskim podružnicam se priporoča, naj ustanovijo vsaka za svoj okraj zaklad za poselsko pokojnino. To pokojnino pa naj zagotovijo samo takim poslom, ki do svoje starosti pri kmetiskem delu in v dotičnem okraju ostanejo.

S to vabo se bo morda doseglo, da mladi ljudje ne bodo več tako v mesta tiščali, ampak z ozirom na pokojnino v starosti rajši v domačem kraju ostali. Tako bodo kmetje spet dovolj poslov na izbiri imeli. Nekoliko bi za svoj pokojninski sklad tudi posli sami lahko vplačevali. Da imamo le enkrat zadrugo, potem se bo tudi ta zadeva dala v tok spraviti.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. aprila.

(Ne hodi na solnce, kdor ima maslo na glavi.) Pod tem naslovom priobčil je „Slov. Nar.“ sledečo notico v 79. številki z dne 7. aprila 1896: „V naši dobi silne moralne pokvarjenosti je prava duševna naslada in velika tolažba, da se vendar še najdejo posamični kristalnočisti značaji, ki z junaško smelostjo preganjajo vse razjedajočo korupcijo. Kako mogočen utis morajo nam narediti besede: „Nehote se mora človeku vriniti misel, da se hočejo ustanoviti sinekure nekaterim na ljubo . . . Na vsaki način je že sedaj, ko se bodo te tri službe morebiti oddajale, opozarjati na § 30 obč. reda, ki določuje, da se mora vsaka služba, bodisi stalna ali začasna, pred imenovanjem razpisati. Vsakemu, ki čuti v sebi zmožnost, moramo dati priliko konkurirati. Občinski svet pa izbere iz vrste prosilcev po svojem mnenju najsposobnejšega“. — Istina, sama istina! se čuje z vseh strani, in vsakdo slavi moža, ki tako govori, vsakdo, samo tisti ne, kdor ve, da je prav ta sovražnik korupcije svoj čas lazil od Poncija do Pilata in prosil, naj se ne razpiše izpraznjena primarijska služba, naj se ne da vsakemu, ki čuti v sebi zmožnost, prilika konkurirati, nego naj se njemu pod roko podeli dotična služba. In te prošnje so imele uspeh. Primarijska služba se ni razpisala, nego oddala pod roko, in tisti, ki jo je dobil, grmi sedaj zoper korupcijo in govori patetično o etičnih momentih. Poseur!“ Ker vsakdo lahko spozna iz stavkov povzetih iz mojega govora v mest. zboru, na koga merijo te besede, je moja dolžnost, da javno odgovorim. „Sl. Nar.“ ne morem poslati popravka, ker ne imenuje mojega imena. — Ni res, da bi jaz koga kedaj prosil, naj se ne

razpiše služba primarija, res pa je, da sem se predstavljal, kakor je običajno, članom visokega deželnega odbora kot kompetent za z dne 20. septembra 1892, št. 71 razpisano službo primarija dermatologičnega oddelka, katero mi je visoki deželni odbor rešujú mojo prošnjo z dne 10. oktobra 1892 tudi podelil. Komentara mislim mi ni treba pristaviti, in pričakujem, da bo slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“ popravilo to neresnico. Za svoje trditve borim se javno s polnim svojim imenom, in moja navada ni z varnega zavetišča brezimnosti napadati kako osebo. Boljšega zagovornika bi si pač večina občinskega sveta ljubljanskega lahko poiskala. Govoril sem javno, nastopi naj tudi javno zagovornik sedanjih res žalostnih razmer v naši mestni hiši in naj ovrže moje trditve. Z osebnimi napadi se ne dokazuje družega, nego lastna duševna plitvost in pa resničnost trditve nasprotnikovih. Na taki način ni mogoča dostojna javna polemika, kajti ni vsakemu dano gibati se v taki aferi.

Dr. V. Gregorič.

(Odlikovanje.) G. Jožef Erker, nadučitelj pri Stari Cerkvi na Kočevskem, je dobil povodom upokojenja srebrni križec za zasluge s krono. Služboval je na tem mestu nepretrgoma 52 let, ter si pridobil kot učitelj veliko zaslug, posebno se je odlikoval kot izvrsten sadjerejec. Za naslednika je imenovan njegov sin.

(Slovensko gledališče.) V soboto je izredna gledališka predstava na korist nekaterim članom drame. Predstavljali se bodo „Razbojniki“. Ker je večina beneficijantov res pospeševala vseh slovenskih predstav, ima občinstvo priliko dejanski pokazati, koliko mu je drama pri sre. Predstava bode jako zanimiva, kajti Karla Moora je prevzel gosp. Verovšek, Svajcarja pa iz posebne prijaznosti gosp. Josip Nollí.

(Umrli je) včeraj popoldne g. Maks Krenner. Pokojnik je bil večletni vodja kranjske stavbinske družbe.

(Surov napad.) „Agramer Tagblatt“ je objavil 4. aprila dopis iz Ljubljane, v katerem se skrajno surovo in neosnovano napada mestni odbornik gosp. Vaso Petričič. Opozoril nas je na ta napad „Narod“, ki je dostavil svoji opombi nastopni dostavek: „Sicer pa mislimo, da je to kukavične jajce zlegel kak klerikalec z namenom, da provzroči razpor pri bližajočih se občinskih volitvah ljubljanskih.“ — To podlo podtikanje „Narodovo“ moramo odločno zavriniti, kajti mi smo vajeni odkrito in naravnost v svojem listu grajati, kar se nam zdi graje vrednega. Vzlasti pa nimamo vzroka sploh kakim načinom nastopati proti gosp. Petričiču, katerega prištevamo svojim najbolj zmernim političnim nasprotnikom. — Sploh pa ves dopis kaže, da je dopisnik jako dobro poučen o uradnem poslovanju mestne hranilnice ljubljanske, kar se o kakem klerikalcu ne more trditi, ker ni nobenega klerikalca pri ravnateljstvu mestne hranilnice. — Tudi razpor delati pri bližnjih obč. volitvah mej „Narodovo“ stranko nimamo klerikalci nobenega povoda, kajti „Narodova“ stranka je vsled raznih posebno najnovejših dogodkov popolno razdvojena mej saboj in le klerikalci, ako bi se vtikali v ljubljanske volitve, bi bili strašilo, ki bi zopet skitalo za nekaj časa „Narodovo“ gospodo. Mi lahko čakamo, ako je meščanstvo še vedno zadovoljno s takim gospodarstvom, kakoršno sedaj vlada v ljubljanski mestni hiši.

(Pozor, kupevalci vina!) Cvetno soboto pripeljal je v Kamnik neki mešetar iz Istre „vino“ na prodaj, kar ga ni že poprej spečal v Ljubljani. Piše se, ako sem prav zapomnil, Prelog, doma nekod od Buzeta. Vino sta kupila dva posestnika, ne gostilničarja. Zupanstvo, istodobno opozorjeno iz Istre, da je vino tega trgovca pridelano letošnjo zimo v kleti, je poslalo steklenico tega blaga na poskuševališče v Klosterneuburg. To skušnjo je slabo prebilo. Prišlo je namreč nazaj spričevalo nekako te-le vsebine: „V prav slabi vodi je toliko odstotkov vinskega izvlečka in nekaj drugih primesij“. To „pristno kapljico“ plačala sta dotičnika po 17 kr. liter. Zadoosti drago za umazano istrsko lužo. Toraj pozor! saj imamo Gorenjci boljšo in cenejšo vodo doma. Domačini v Istri naj bi vselej objavili take sleparje, ker poštna kupčija trpi pri tem veliko škodo.

(Poboj.) 6. t. m. je v Cerknici Jakob Kušlan Tomaža Vivoda z desko tako po glavi tolkel, da se je slednji nezavesten na tla zgrudil in kmalu na to umrl. Kušlana so že izročili sodišču v Cerknici.

(Zdravje v Ljubljani) od 29. marca do 4. apr. Število novorojencev 15, umrlih 11; med njimi za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 1, za različnimi boleznimi 5; med njimi sta 2 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: 2 za škrlatico in 5 za vrtico.

(Iz Trsta) se poroča, da je mestni odbor ugodil prošnji kranjske industrijske družbe za oprostitev davka za nameravani plavež v Škednju, toda le pod tem pogojem, ako se družba zaveže, da sklene z ravnateljstvom mestne plinarne kartel gledé prodaje koaksa ter da se oziroma družba pri vsprejemanju delavcev na interese tržaškega mesta.

(Na včerajšnji živinski sejm) so prignali 748 konj in volov, 252 krav in 36 telet, skupaj tedaj 1036 glav. Krave in teleta, pa tudi konji so se dobro prodajali. Kupčija z volmi je bila srednja.

(Razpisane službe.) Učiteljsko mesto na jednorazrednici v Gotenich v četrtem plačilnem razredu. Prošnje do 5. maja t. l. c. kr. okrajnemu šolskemu svetu v Kočevju. — V Št. Rupertu na Dolenjskem nadučiteljevo mesto. Prošnje do 1. maja t. l. c. kr. okr. šolskemu svetu v Krškem.

* * *

(Ljutomerski poštar „Franel Mauritsch“) ima toliko skrbi in toliko posla, kakor se nam poroča, z grajenjem vrta pri šulvereinski šoli, da niti časa nima za svoje uradne posle na pošti. Tako je bilo nekega dne v celem Ljutomeru le — 56 poštnih znamk. Tako je zvedel na pošti nekdo, ki jih je zahteval 150. Opetovano so že ljutomerski trgovci opozarjali poštno vodstvo na razne nepravilnosti pri poštne uradu v Ljutomeru, pa zdi se, da imajo visoki gospodje pri pošti neizmerno veliko potrpljenja z našim Franceljnom, ker mu na škodo uradnih poslov dovoljujejo še vedno njegove privatne sporte. Ali bi bila gospoda tudi tako kesna, ako bi se šlo za slovenskega poštarja, tega vprašanja ne stavimo, kajti prepričani smo, da kakor sedaj v tej zadevi delajo s polzevo počasnostjo, tako bi jim v tem slučaju niti brzozjavna žica ne bila dovolj hitra.

(Razstava cerkvenih paramentov.) V Mariboru se otvori dne 12. aprila razstava cerkvenih paramentov, katere je napravila družba vednega češčenja. Odprta ostane tri dni, vsaki dan od 8.—12. ure popoldne in od 1—5 ure popoldne.

* * *

(Občinske volitve v Trstu.) Povodom bližnjih občinskih volitev v Trsta se je pričela živahna agitacija. — Kakor znano, so Italijani razdeljeni v tri stranke, konservativce, liberalce in takozvane „iredentiste“. Po načelih se ločijo ti možje jako malo, razlika je le bolj vnjanja. Bojni klic je mestna gimnazija z italijanskim učnim jezikom, katero hoče vlada vzeti popolnem v svojo upravo. Progresisti se bojé, da bi jo vlada ponemčila.

* * *

(Umrli je) 7. t. m. zvečer v Kostreni pri Reki msgr. Maks Marčič, bivši dolgoletni tajnik prevzvišenega gosp. nadškofa dr. Posilovića v Senju, sedaj tamkajšnji župnik, marljiv in značajan duhovnik. R. I. P.

* * *

(Zadnje tri dneve Crispijeve diktature) so bili podpisani 703 dekreti, s katerimi so bili zvesti prištaši bivšega ministra imenovani vitezi.

(Zakaj ljudje pijejo?) Profesor Bunge v Bazelu odgovarja na stavljeno vprašanje nastopni odgovor: Glavni vzrok pijančevanja je ta, da ljudje pijejo, ker vidijo druge piti. Ako se je človek privadil pijače, potem je za pijančevanje dovolj povodov. Ljudje pijejo, ako se snidejo; pijejo, ako gredo narazen, ljudje pijejo, ako so lačni, da si lakoto tolažijo; pijejo, ako so siti, da si vzbujajo apetit. Pijejo, kadar je mraz, da se ogrejejo; pijejo, kadar je vroče, da se ohladi. Pijejo, kadar so zaspani, da preganjajo dremotnost; pijejo, kadar beži pred njimi spanec, zato da bi ložje zaspali. Ljudje pijejo, kadar so žalostni; pijejo, kadar so veseli; pijejo, kadar je kedo rojen; pijejo, kadar kedo umrje; pijejo, da pozabijo na svojo žalost in skrb, in pijejo, da si preganjajo dolgčas, z besedo: vedno pijejo!

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
raznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Beziirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(Žalostne velikonočne praznike) so imeli letos srbski državni uradniki. Državi je zmanjkalo novcev, tako da ni mogla izplačati mesečnine. Neki list pravi, da se srbskim uradnikom že 30 let ni tako slabo godilo, kakor letos.

(Amerikanske dame) so začele pušiti smodčice, ki so narejene iz čajevih peres. Za jedno čajev smodčico se porabi toliko peres, kakor za dve skledici čaja. — Ako čajeva kadilka popuši na dan dvajset cigaret, zaužila je toliko čaja, kolikor bi ga bilo treba za 40 skledic, učinek je pa tako velik, kakor da bi bila izpila 200 skledic čaja.

(120.000 ptic-pevk) pošljejo te dni Angleži iz Londona v Kaplandijo v južni Afriki, da se ondi udomačijo.

Društva.

(Posojilnica na Slapu pri Vipavi) registrovana zadruga z neomejeno zavezo. Iz poročila te posojilnice posnamemo naslednje: Koncem l. 1895 je bilo 204 zadružnikov, kateri so imeli v deležih 2600 gld. Hranilnih vlog vložilo se je v letu 1895 v skupnem znesku 27.458 gld. 67 kr., vzdignilo pa 4.899 gld. 98 kr., tedaj več vložilo 22.558 gld. 69 k. Stanje hranilnih vlog koncem l. 1894 je bilo 13.630 gld. 58 kr. Kapitalizovane obresti od hranilnih vlog l. 1895 znašajo 697 gld. 18 kr., tedaj je stanje hranilnih vlog koncem l. 1895 36.886 gld. 45 kr. Posojil se je l. 1895 izplačalo 28.267 gld. 94 kr., vrnilo pa 2.872 gld. 26 kr., tedaj več posodilo 25.395 gld. 68 kr. Stanje posojil koncem l. 1894 je bilo 14.986 gld. 05 kr., tedaj je stanje posojil koncem l. 1895 40.381 gld. 73 kr. Rezervni fond 115 gld. 30 kr., vstopnina l. 1895 64 gld., 5 odst. od čistega dobička l. 1895 24 gld., tedaj je stanje rezervnega fonda koncem l. 1895 203 gld. 30 kr. Čisti dobiček l. 1895 znaša 480 gld. 08 kr. V načelnstvu so: Fr. Punčuh, I. Lavrenčič, Anton Uršič, Al. Ferjančič, Jos. Volk, I. Uršič, Fr. Stokelj, Iv. Malik, I. Tomšič, Aleks. Žgur, Bogomir Perhavec. V nadzorstvu so: Matija Erjavec, dekan v Vipavi, predsednik. I. Mikš, župnik na Planini, predsed. namest. Anton Perhavec, posestnik v Vipavi, Val. Klobus, župnik na Slapu, Andrej Rovar, posestnik na Colu. — Posojilnica slapenska ni čisto po Raiffeisenovem sistemu osnovana, vendar je v zanesljivih rokah in zelo koristno deluje.

(Mestna hranilnica v Novem Mestu.) V mesecu marcu 1896 je 106 strank vložilo 21.149 gld. 42 $\frac{1}{2}$ kr., 46 strank vzdignilo 6547 gld. 35 kr., torej se je več vložilo 14.602 gld., 7 $\frac{1}{2}$ kr. 25 posojil se je izplačalo v znesku 13.920 gld., stanje vlog 238.281 gld. 7 kr., denarni promet 54.129 gld. 73 $\frac{1}{2}$ kr.

Telegrami.

Dunaj, 9. aprila. Volitev dunajskega župana se uradno določa na 18. aprila.

Celovec, 9. aprila. V včerajšnji seji mestnega zbora je bil izvoljen na mesto odstopivšega župana dr. Poscha dosedanji podžupan Julij Neuner.

Budimpešta, 9. aprila. (Poslanska zbornica.) V včerajšnji seji je poslanec Illuba v daljšem govoru utemeljeval predlog, v katerem se vlada pozivlja, naj strogo zasleduje pogajanja zunanjih vlad gledé uvedbe zlate in srebrne veljave.

Atene, 9. aprila. Nadvojvoda Karol Ludvik je obiskal včeraj avstrijskega poslanika barona Kozjeka.

Atene, 9. aprila. Srbski kralj je dospel včeraj v Pirej, koder ga je pričakoval kralj z višjimi dostojanstveniki. Navzoča množica občinstva ga je naudušeno pozdravljala.

Madrid, 9. aprila. Republikanci prirejajo mnogovrstne shode, na katerih ugovarjajo sklepu Zveznih držav. Poroča se, da vlada prepove vse jednake javne pojave.

Rim, 9. aprila. „Italie“ poroča, da je več angleških bankirjev ponudilo denarnemu ministru Colombo 25 milijonov funtov sterlingov posojila po 4 odstotke. Imenovani list pa dostavlja, da je minister odklonil ponudbo, ker je po vzgledu svojega prednika sklenil, da ne uporablja inozemskega denarja.

Rim, 9. aprila. Švedski kralj je inognito dospel v Genovo, nemški poslanik na Dunaju grof Eulenburg pa v Benetke.

Rim, 9. aprila. Polkovnik je zoper povelje generala Baldissere napal dervise pri Kasali, a se je moral premagan umakniti. Italijani so izgubili 300 mož, mej njimi tudi več častnikov.

Foulard-svila 60 kr.

do gld. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do gld. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovostij in 2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorci obratno. — Dvojnati pismeni porto v Svico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

26 c. in kr. dvorni zalagatelj, **Curth.** 17-4 2

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je prsni sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr. 12 stekl. gld. 3-60. 123 (50-8) 3

Umrli so:

7. aprila. Roman Štrukelj, čevljarjev sin, 8 mesecev, Marije Terezije cesta 14, plućnica.

8. aprila. Viktor Zamljen, čevljarjev sin, 5 dnij, Pred Prulami 29, želodčni in črevesni katar. — Marija Ukmar, zasebnica, 70 let, Ulice na Grad 4, naduha. — Makso Krener, vodja kranjske stavbinske družbe, 57 let, Frane Jožefa cesta, III. vila, otrpnenje pluć. — Neža Zajc, sprevednikova žena, 64 let, Sv. Petra nasip 65, kap.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
8	9. zvečer	736-2	5-1	sl. svzh.	oblačno	
9	7. zjutraj	734-2	3-8	sl. svzh.	dež	0 0
	2. popol.	735-5	10-3	sr. vzh.	poloblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 6-7° in za 1-6° pod normalom.

Zahvala. 273 1-1

Podpisani izrekamo tem potom najiskreneje zahvalo vsem, ki so nas mej boleznijo in ob smrti naše predrage, nepozabne matere, oziroma tačče in stare matere, gospe

Marije Gusl roj. Urbančič

toložili in nam izrekli svoje sočutje. Istotako zahvaljujemo se presrečno vsem darovalcem prekrasnih cvetlic in vsem spremljevalcem drage pokojnice k večnemu počitku, sploh vsem, ki so se nas spominjali o tej bridki priliki.

Ljubljana, dne 4. aprila 1896.

Žalujoči ostali.

Sidro Liniment. Capsici comp.

18-8 z lekarne Richter-jeve v Pragi 296

priznana izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobilo posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to spleh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-35

Richter-jev liniment s „sidro“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.

Cerkovnik

24 let star, neoženjen, teoretično in praktično izveščen, ki je že skozi 3 leta izvrševal svojo službo v splošno zadovoljnost, išče službo, najraje v župniji, kjer bi mogel ob enem pristopiti v župnišče kot vodnik ali pomočnik župnikovi ekonomiji, ker je v vseh strokah domačega, kakor poliskega dela vajen, in je bil ravno do sedaj tudi v enaki službi; mogoč bi službo nastopil takoj, ali pa v prihodnji Velikonoči, oziroma o sv. Jurju. 218 10-10
Blagohotne ponudbe upravnistvu „Slovenca“.

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prsni sirup raztaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljuje fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

Cena steklenici je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. 299 20-8

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi in, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto-kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stojiča oblastveno protokoli-rana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 27 20-19

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Tovarniška zaloga 248 20-2
šivalnih strojev in pristojev za vozarenje

Iv. Jax v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 13

priporoča kot najboljši pristoj za vozarenje na daljavo

„Dürkopp-Diana“

Katalogi zastoj in franko.

Dunajska borza.

Dne 9. aprila.		
Skupni državni dolg v notah	101 gld.	10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	10
Avstrijska zlata renta 4%	122	10
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	35
Ogerska zlata renta 4%	121	90
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	984	—
Kreditne delnice, 160 gld.	365	50
London vista	120	40
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	87 $\frac{1}{2}$
20 mark	11	77
20 frankov (napoleonador)	9	55
Italijanski bankovci	43	80
C. kr. cekini	5	66

Dne 8. aprila.		
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld.	— kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157	75
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194	25
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	—
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141	20
Dunavske vravnave srečke 5%	127	50
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107	50
Posojilo goriškega mesta	112	—
4% kranjsko deželno posojilo	98	35
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	20
Prioritetne obveznice državne železnice	—	—
„ južne železnice 3%	167	—
„ južne železnice 5%	130	—
„ delnijskih železnic 4%	99	50

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld.	50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139	—
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18	40
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	75
Salmove srečke, 40 gld.	69	25
St. Genois srečke, 40 gld.	71	50
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61	—
Ljubljanske srečke	22	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	160	—
Akcije Ferdinandovev. železn., 1000 gl. st. v.	3440	—
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	448	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	97	25
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	63	—
Montanska družba avstr. plan.	85	10
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	162	—
Papirnih rubljev 100	126	75

Nakup in prodaja
vse vrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vseini sveti za dosege kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.